

Rendhagyó szerelmesvers-összeállítást mutattak be a Jókai Színházban

2017. január 23., hétfő 9:21 | Hírek.sk | Forrás: Hírek.sk, - miskó-

KOMÁROM. Zsúfolásig megtelt nézőtér előtt, nagy sikerrel mutatta be a SZER + ELEM + EZ? című rendhagyó verses összeállítást Bandor Éva, a Komáromi Jókai Színház Jászai Mari-díjas színművésze kollégájával, Olasz Istvánnal a magyar kultúra napja estéjén az intézmény Vasmacska Stúdiószínpadán.

A City Reboot polgári társulás égisze alatt futó, a két színművész által összeállított és rendezett ötvenperces produkcióban kortárs és klasszikus magyar költők – többek között Lackfi János, Varró Dániel, Závada Péter, Laboda Róbert, Szabó Lőrinc, Ady Endre, Tóth Árpád, Faludy György, József Attila, Zelk Zoltán, Pilinszky János, Kosztolányi Dezső... – szerelmes versei a nagy érzés különböző oldalait bejárva, zenei betétekkel és sok humorral is párosítva hangzottak el. Fiúk, lányok, nők, férfiak! Jön, jön, jön a SZERELEM! Álnok és galád módon körbefon, beszívárog a vérkeringésünkbe, megizzaszt, kikészít MINDENKIT! A 20. és 21. század költőit sem kíméli. Van, aki humoron keresztül fogalmazza, van, aki megmártóztat a szépség és kegyetlenség vizében, van, aki csak tétován, botladozva vall a szerelemről, mert "FÉRFI és NŐ hogy érthetnék meg egymást? Hisz mind a kettő mást akar. A férfi a nőt, a nő a férfit." (Karinthy F.) – olvashattuk a produkció szórólapján, majd hagytuk, hogy a két népszerű, tehetséges színész társaságában felidézzük régi szerelmeinkkel kapcsolatos halványuló emlékeinket, esetleges csalódásainkat és kibéküléseinket. Minden vers egy-egy kis történetet rejtett, amelyek gyakran csaltak mosolyt az arcokra, vagy éppen a mondanivaló továbbgondolására készítettek. A pergő összeállítás nélkülözötte az unalmas

üresjáratokat, s annak végén a szereplőket megérdemelt vastaps hívta újra és újra vissza...

A bemutató után portálunk Bandor Évát és Olasz Istvánt kérdezte az előadás előzményeiről, a téma- és versválasztásról, illetve a próbafolyamatokról.

„Ezen összeállításunk előzményeként 2016 tavaszán Spátay Adriana, a Selye János Gimnázium magyar nyelv szakos tanárnője minket és Szabó Viktor kollégánkat arra kért, hogy a költészet napja alkalmából készítsünk egy diákoknak való verses összeállítást az egyetemes irodalom értékeiből. Aztán annak sikerén felbuzdulva Pityuval kiötlöttünk egy újabb összeállítást, amelyben a kortárs és klasszikus magyar költők szerelmes versei kaptak helyet. Egy kimeríthetetlennek tűnő tárház állt a rendelkezésünkre, ami nem könnyítette meg, inkább megnehezítette a dolgunkat. Ráadásul Laboda Róbert költő és a Magyarországon élő Fekete Ádám nagyszerű kortárs művekkel látott el bennünket. A Belga és a Halott Pénz zenekar szerzeményeit pedig elsősorban a diákok kedvéért válogattuk be, hiszen sok előadást tervezünk számukra“ – mondta el Bandor Éva.

„A szerelem témakörével nagyon jól lehet azonosulni, hiszen alaposan ismerjük annak sokféle árnyalatát. Az irodalom pedig bővelkedik olyan nívós művekben, amelyek körbejárják ezt az állapotot, a vágytól kezdve a kiteljesedésen át a csalódásig“ – tette hozzá Olasz István.

Az előadáshoz csak „minimál-díszlet“ párosult, mert Bandor Éva szerint arra törekedtek, hogy a közönség inkább a magas gondolatokra koncentráljon. „Azt gondolom, ezt a produkciót akár üres térben, díszlet nélkül is be lehetett volna mutatni, hiszen az a fontos, hogy maga a versanyag hogyan szólal meg. Ebben ugyanis a mondanivaló annyira össze van sűrítve, hogy arra nagyon kell koncentrálni. Végül úgy döntöttünk, hogy minimál-díszletet alkalmazunk. A versek kiválogatása, ízeletgetése, összegyűrése után meg kellett találnunk a megfelelő közlési módot, hogy ez az egész a közönség számára is érthetővé és érzékelhetővé váljon“ – magyarázta.

Olasz István elmondta, nyáron kezdték el gyűjtögetni a megfelelő műveket, majd azok javát, vagyis egy 50 perces összeállítást pedig ősszel az általuk elképzelt dramaturgia szerint válogatták ki. „Az sem volt mindegy, hogy egymás után milyen sorrendben következnek majd a versek. Elindultunk a gyermekkortól, majd a kamaszkoron át olyan korszakba értünk, amikor az ember már komolyabban veszi a szerelmet. Felébred a vágy, de még nincs kiteljesedés, majd jön a kiteljesedéssel és boldogsággal párosuló, nyugodt szerelem. Közben akad összeveszés, csalódás, majd újabb egymásra találás...” – fogalmazott. Hozzátette: egyéb színházi feladataik mellett elkezdtek a stúdiótérben próbálni, decemberben pedig csupán barátok, kollégák számára tartottak egy házi bemutatót. „A hivatalos premierre pedig a magyar kultúra napján kerülhetett sor, pedig kezdetben még nem is volt szándékos ez az időzítés” – árulta el.

Portálunk arra is kíváncsi volt, hogy a próbák során mi okozta a legnagyobb nehézséget. „A legnagyobb nehézséget az okozta, hogy minden vers egy-egy külön életről szól, illetve abban az egyes szerzők más-más világa lakozik. Míg például egy kétfelvonásos drámában végig ugyanannak a szereplőnek az életét élhetjük át, ebben minden költemény esetében más-más érzést, világot kell bemutatni, amitől ezt nehezebb műfajnak tartom. Minden tiszteletem azoké a színművészeké, akik ezt már régóta mesteri fokon művelik. Mi még ebben kezdők vagyunk, de igyekszünk előadásról előadásra egyre többet-jobbat nyújtani a nézőknek” – mondta Bandor Éva.

István azt is fontosnak tartotta elmondani, hogy miként találták meg az arany középutat, aminek köszönhetően ez az összeállítás több korosztály számára is

érdekessé és élvezetessé válhat. „Azt akartuk, hogy ne egy hagyományos zenés-irodalmi összeállítással álljunk ki a színpadra. Ellenben az is nagyon csábító és veszélyes is lehet, ha mindent el akarunk játszani, mert akkor elveszhetnek a versek. Meg kellett tehát találnunk az arany középutat, hogy a művek is fontosak maradjanak, miközben iktassunk be különféle érdekes szituációkat, mozogjunk is a színpadon. Mi válogattuk be a hangulathoz éppen illő zenéket, magunk találtuk ki a díszletet, a jelmezek elkészítésében pedig Éva férje, Szabó Gábor rajzszakos tanár segített“ – fejtette ki.

Arról is beszéltek, hogy számukra mit jelent a mindent elsöprő nagy érzés, a szerelem. „Mi számomra a szerelem? Megfogalmazhatatlan érzés és állapot. Szerintem a szerelem érzésétől csak az fantasztikusabb dolog, amikor valakinek megszületik a gyermeke“ – közölte Bandor Éva. Olasz István pedig hozzátette: „Mivel a feleségemmel és két gyermekemmel együtt nagyon boldog családi harmóniában élek, esetemben a szerelem stabilitáshoz vezetett. Kívánom mindenkinek az általam átélt érzést!“.

Végül elmondták, hogy új produkciójukkal szívesen fellépnének középiskolákban, hogy az ott tanuló diákokkal jobban megszerettessék a verseket, továbbá olyan fesztiválokon, Bálint-napi és más rendezvényeken, amelyek közönsége nem hagyományos formában előadott verseket akar hallani. A Facebook közösségi portálon megtalálható az összeállításról készített [oldal](#), továbbá az olaszpityu@gmail.com e-mail címen is megrendelhető az előadás.